

Bilag til f. t. l. vedr. udlændingeloven

beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fælles skabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁹⁾ finder anvendelse på fællesskabsinstitutionernes og -organernes aktiviteter, når de udøver deres hverv som ansvarlige for den operationelle forvaltning af VIS. Visse punkter bør dog præciseres hvad angår ansvaret for behandlingen af oplysninger og tilsyn med hensyn til databeskyttelse.

(19) De nationale tilsynsmyndigheder, som er oprettet i overensstemmelse med artikel 28 i direktiv 95/46/EF, bør kontrollere, at medlemsstaternes behandling af personoplysninger er lovlige, mens den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse, som er oprettet ved forordning (EF) nr. 45/2001, bør kontrollere fællesskabsinstitutionernes og -organernes aktiviteter hvad angår behandlingen af personoplysninger, idet der tages hensyn til, at fællesskabsinstitutionerne og -organerne har begrænsede opgaver med hensyn til selve oplysningerne.

(20) Den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse og de nationale tilsynsmyndigheder bør samarbejde aktivt med hinanden.

(21) Det bør med jævne mellemrum evalueres, om anvendelsen af denne forordning overvåges effektivt.

(22) Medlemsstaterne bør fastsætte de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af denne forordning, og sikre, at de gennemføres.

(23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.¹⁰⁾

(24) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(25) Målene for denne forordning, nemlig indførelsen af et fælles visuminformationssystem og indførelsen af fælles forpligtelser, betingelser og procedurer for udveksling af visumoplysninger mellem medlemsstaterne kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virk-

ninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(26) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da formålet med denne forordning er at udbygge Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, bør Danmark i medfør af artikel 5 i nævnte protokol inden seks måneder efter vedtagelsen af denne forordning træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre den i sin nationale lovgivning.

(27) Hvad angår Island og Norge udgør denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne,¹¹⁾ som falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF¹²⁾ af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale.

(28) Der bør udarbejdes en ordning, som giver repræsentanter for Island og Norge mulighed for at deltage som associeret i arbejdet i de udvalg, der bistår Kommissionen ved udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser. En sådan ordning er omhandlet i aftalen i form af brevveksling mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge vedrørende udvalg, der bistår Europa-Kommissionen i udøvelsen af dennes gennemførelsesbeføjelser,¹³⁾ der er knyttet som bilag til den i betragtning 27 nævnte aftale.

(29) Denne forordning udgør et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige